

CRIDATS AL REGNE

*Onzè durant l'any © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet
Fotos al pont de Querós 2008 cua de l'embassament de Susqueda*

Podem arribar a pensar que el que Jesús ens comunica en l'evangeli de l'elecció dels Dotze (Mt 9,36-10,8) no va per nosaltres, que es tracta d'uns fets que varen passar fa molt de temps i que no ens toquen directament. Però ens podem fixar que, al nostre voltant, hi ha moltes persones que viuen sense cor, sense nervi, sense sentit de la vida i que potser esperen de nosaltres que els anunciem la Bona Nova, que els comuniquem que Crist ens ha estimat primer. A aquestes alçades de la nostra vida, fixem-nos en l'experiència de les mares de la catequesi que, després de dos anys de procés, de treball i de camí estan contentes per arribar on som, d'haver fet un esforç, de descobrir novament la fe, Crist, l'Evangeli, i tenir un motiu de vida i de comunicació tant amb els seus fills com amb la seva família.

Al nostre voltant hi ha moltes persones que pateixen i són aquestes les que hem de descobrir per anunciar-los la Bona Nova del Regne. En canvi, la nostra experiència quotidiana ens fa pensar al contrari, acabem creient que tothom viu com en els anuncis, que la vida és planera i feliç per a tothom i que, en canvi, els problemes i maldecaps no són comunicables quan, de fet, és el més necessari que tenim tots per a dir-nos i ajudar-nos.

M'explicaven d'una empresa on els treballadors, per poder mantenir la productivitat, s'havien de drogar, amb alcohol i amfetamines, amb l'atemptat a la pròpia salut que això significa. No és aquest un signe patent que la vida humana l'hem orientada únicament en el tenir i no en el ser, en el posseir i no en el compartir? I, encara més, ens hem acabat pensant que la proposta de Jesús, el Regne de Déu, no és altra cosa que una proposta religiosa, és a dir, una manera d'entendre Déu, que està allà dalt, però que no té res a veure amb la meua vida de cada dia. I això sinó al contrari, tots necessitem un nervi, un nord que ens orienti i que ens ajudi a donar sentit a tot el que estem fent.

És Crist mateix qui ens crida a seguir-lo, com l'altre dia cridava Mateu, i ens diu que tenim el poder: de guarir malalties físiques i mentals,

perquè Crist és aquell que ens ensenya a portar la nostra vida i que ens salva fins i tot en la malaltia, en el desequilibri psicològic i dona sentit al nostre malestar. Encara més, ens ajuda a trobar el benestar espiritual que ens farà superar el malestar físic o psicològic.

D'aquesta manera expulsa els nostres dimonis, extraient de nosaltres aquells esperits que ens separen i ens divideixen, que no ens

deixen ser amics els uns dels altres, que ens fan desconfiar dels germans, que ens impedeixen d'associar-nos, que ens porten a rivalitzar i a voler ocupar el lloc dels altres. En definitiva, actituds malignes, que destrueixen les persones i les societats, perquè la gent no resta satisfeta amb si mateixa. Al

contrari, sembla que es necessiti ocupar i anihilar els veïns, que es veuen com adversaris.

Jesús ens anima a ressuscitar els morts. Sí, és cert, perquè nosaltres creiem en la resurrecció, i això significa que no creiem en el fracàs definitiu sinó que Crist venç i vencerà el mal, les adversitats i tota mena de problemes que ens pugui plantejar el nostre quotidià. Si la nostra vida està guiada per l'Esperit Sant, trobarem el camí de sortida i la vida sempre vencerà al pecat i a la mort.

Jesús ens fa capaços de purificar leprosos, perquè hi ha moltes persones que creuen que elles no pertanyen a la societat, que ningú no els accepta, que no estan fets per a viure en comú. En canvi, nosaltres som dels que acceptem tothom a prop nostre per estimar-los, malgrat que no caiguin bé, que siguin efectivament rebutjats. Per al seguidor de Crist, no hi ha persona que no pugui ser valorada i estimada com a estimat i estimada per Déu.

Aquesta és la Bona Nova que ens cal anunciar. Els que ens considerem cristians, si volem seguir Jesús en el seu caminar, si volem anunciar el Regne de Déu que s'obre pas entre nosaltres, escoltarem Jesús, preparant un demà millor que l'avui, més solidari, més just, perquè a cadascú li toqui allò que de justícia ha de menester.

